

Нова година дойде и у Марийкини донесохъ различни подаръци. Между многото хубави подаръци, турнѣти на масата, имаше и едно ново креватче за куклата и едно течение отъ сп. „Младина.“ Но И. Христосъ не изпратилъ папагалъ и Марийка бѣше много наскърбена, защото тя бѣше писала и за него въ писмото си.

Въ това врѣме въ стаята влѣзе Началника на пощата. Всички останѣхъ зачудени отъ кѣсното му дохаждане. Но той като се смѣеше, извади подъ дрѣхата си една клѣтка (кафезъ), въ която имаше единъ хубавъ папагалъ. На клѣтката висѣше една книжка, на която имаше написано: „На Марийка.“

— Този пакетъ пристигнѣ много кѣсно на пощата отъ небето. Азъ ви го носѣ самъ. Той е за Марийка, говорѣше засмѣно началникътъ.

— Любезний И. Христосъ мислѣлъ и за мене! О колко му благодаря! викаше зарадвано Марийка, като вземаше папагала си.

Началника на пощата останѣ тѣзи вечеръ на гости у приятеля си. Той съ смѣхъ разказваше за Марийкиното писмо, изпратено до Исуса на небето.

